

saa uden Forberedelse gaa lige fra Bordet hen i et Teater eller til Koncert.

Da Pigen havde bragt Kaffen, slog Karsten sig ned paa Ulveskindstæppet ved Jyttes Fødder. Her var hans Yndlingsplads i denne Hyrdetime, da alle Lamperne var slukket med Undtagelse af en rødgul Ampel i Karnappens Blomsterhave. Hans Nakke sank til Hvile paa hendes Knæ, mens hans Haand kærtegnede den silkeklædte Læg. Men Jyttes Tanker var idag paa Favsingholm.

„I det Vejr kan det velsagtens ikke nytte at friste dig med Orkesterkoncerten. Men hvad siger du om at arrangere en lille musikalsk Underholdning herhjemme? Du spiller din Rondo, som du har lovet mig saa længe, og bagefter giver jeg i al Beskedenhed et Par Numre tilbedste.“

„Den sidste Del af Programmet finder jeg udmærket. Men mig maa du have undskyldt, Karsten. Jeg har ikke haft Tid til at øve mig de sidste Dage. Men syng nu du!“

„Naar Dronningen befaler det!“

Haanden strøg endnu en Gang ømt ned over hendes slanke Vrist; men da han vilde løfte Kjolen for at kysse det nøgne Knæ, holdt hun ham tilbage.

„Jeg holder ikke af det, Karsten!“ sagde hun ret bestemt. „Vær nu artig og gaa ind og hent din Luth!“

Han rejste sig irriteret med et kynisk Smil, gik ind i sin Stue og blev temmelig længe borte.

Da han kom tilbage med Instrumentet, kastede han sig i den ene af de to store Stole foran Ovnens og spurgte skødesløst, hvad han skulde synge.

„Vælg selv, min Ven! . . . Blot ikke den om Tamburmajoren. Den er saa voldsom, og jeg har lidt Hovedpine.“

„Hvad tør man da byde Patienten? Ung Helga i den grønne Skov?“

„Naa, den er nu saa frygtelig melankolsk igen.“

„Ja, saa veed jeg virkelig ikke. Mine franske Kabaretviser har du jo paa Moralens Vegne nedlagt Forbud mod. Det er sandelig ikke let at træffe den Naadiges Smag.“